

Відповідь Сому

Симоненко Василь Андрійович

Небагаті у мене скарби,
Але й ті я не всі зберіг,
Залишивши для віршів фарби
І думок нешвидкий розбіг.

І на мене колишні друзі
Сиплють лютих прокльонів град,
І стою я в тісному крузі
Між наклепів, образ і зрад.

Хай сміються тупі кентаври!
В мене власна погорда єсть,
Бо за ваші дешеві лаври
Не продам я совість і честь.

30.X.1956

Джерело:

Симоненко В. А. З матір'ю на самоті. — К.: Молодь, 1990.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/vidpovid_somy